

A prostitúció szabályozása

A bordélyházakról¹⁶

28.§. E rendelet életbelépése után újabb bordélyengedély ki nem adható. A még meglévő engedélyeket pedig kötelesek az illetékes rendőrhatalóságok 1928. évi május hó 1-ig, amely időpontban minden ily engedély hatályát veszti, visszavonni.

(160.100/1926 B. M. sz. körrendelet, Budapest, 1926)

A férfi hűsége a nő hűsége

GALLOWICH JENŐ¹⁷

[...] Az otthon boldogságot talált férfi soha sem lesz hűtlen, mint ahogy a jóllakott ember közönyös a legmesteriebben szervírozott lakoma iránt is. Aki pedig elhagyja otthonát, valószínűleg azt keresi, amit otthon nem talált meg. Az asszonynak kell szigorúan megvizsgálni önmagát, hogy legtöbbször tapasztalatlanságból nem-e ő szolgáltatott okot arra, hogy férje házon kívül keresse a boldogságot. Megmaradt-e még mindig az egykori ideálnak a bájos, kívánatos, tiszta nőnek.

[...]

¹⁶ Hivatalosan és elvileg ezzel a rendelettel zárult le Magyarországon a bordélyrendszer. A gyakorlatban új engedélyt már nem adtak ki, de a még működő bordélyokat évtizedekig hagyták működni. Az utolsó nyilvánosházakra az 1950-es évek elején került lakat.

¹⁷ Katolikus elkötelezettségű újságíró, fordító. 1902-ben az Ady Endrét, Jakab Ödönt is foglalkoztató *Szegedi Krónika* egyik szerkesztője, majd a *Szegedi Napló* munkatársa, rendszeres szerzője a *Magyar Szonnak* és a *Bölcséleti Folyóirat*nak. Különösen izgatták a nőkérdés problémái, e tárgykörben fordított is (1904), és ő maga is írt a nő- és cselédkérdésről (1909), valamint erkölcsbölcseleti kérdésekről (1907), a katolikus világnézetéről (1911).

És van még egy még nagyobb szerencsétlenje az életnek. A beteg. Eltévelyedése az egész szerelmi élete, és ez az, akinek a kezében homályt fog a legtisztább nő lelke is. Ez neveli a kurtizánt, aki legtöbbször ugyanaz, mint ő, mert mindkét nemnek vannak terheltjei. Ezek a SZÜLETETT POLYGÁMOK. Ez azonban nem az általánosság, ezek azok – bár nagyon sokan vannak – akik a tiszta élet kőkerítésén kívül esnek. [...]

(Háztartás, 1928. december 10. 28. sz.)

A nők védelméről

SZALAI PÁL

[...] A férfi rendes körülmények közt szabadon választja meg életpárját; a nőnek pedig várnia kell, míg keresik. De ha még a nőnek igazán saját énjét választanák feleségül; rendesen kiváló szerepet játszik itt a félszeg előítélet, továbbá a pénz, a Mammon...

Darwin kemény ítéletet mond a kultúrember e brutális életszokása fölött:

„Az ember – úgy mondja – aggodalmas gonddal vizsgálja lovainak, barmainak és kutyáinak jellemét és családfáját, mielőtt azokat összepárosítaná; de ha a maga házasságáról van szó, ritkán vagy sohasem fejt ki ilyen gondot. Az embert majdnem ugyanazok az indító okok készítetik itt, mint az alsóbb rangú állatokat, csak hogy az ember ezeknél sokkal följebb áll, mert ő a szellemi tulajdonságokat és erényeket nagyra tudja becsülni. Másfelől az embert a pusztá vagon és rang is erősen vonzza. A választás által pedig mégis tehetne valamit ivadékainak nemcsak testi szerkezetére és külső alakjára, hanem egyszersmind értelmi és erkölcsi sajátságainak javára is...” [...]